

Onverteerbare rechtspraak

Twee verdachten wilden in januari 2010 een hotel in Nijmegen overvallen. Toen ze politie zagen, sloegen ze op de vlucht, waarbij alle regels aan hun laars werden gelapt. Ze scheurden met een motorscooter door de stad, reden zonder licht tegen het verkeer in, door het rode stoplicht en raakten tijdens deze dollemansrit een overstekende 50-jarige voetganger. Deze bezweek aan zijn verwondingen.

De rechtbank Arnhem veroordeelde één verdachte tot acht jaar cel wegens - onder meer - doodslag, en sprak de ander vrij. Het gerechtshof Arnhem sprak vorige week beide verdachten vrij van doodslag, bij gebrek aan doorslaggevend bewijs tegen één van beiden. Met tegenzin, zo valt uit de uitspraak op te maken. Het hof spreekt in de uitspraak van een *onbevredigende en een moeilijk te verteren uitspraak*.

Het is uitzonderlijk dat een rechter een eigen uitspraak onbevredigend noemt. Via een persverklaring is er nog een extra toelichting gegeven. Men gaf aan zeker te weten dat één van de verdachten de scooter heeft bestuurd en dus liegt. *Daar komt hij mee weg en dat is afschuvelijk, vooral voor de nabestaanden*, aldus de persrechter.

Het is echter niet uitzonderlijk dat een verdachte in een levensdelict vrijuit gaat, omdat niet met zekerheid is vast te stellen dat hij dan wel een ook terecht staande medeverdachte verantwoordelijk was. Ik herinner me de zaak van een vermoord kind, waar alleen de vader en moeder bij waren geweest. Beiden ontkenden het kind gedood te hebben en werden vrijgesproken. En wat te denken van de beruchte Nomads-zaak, waar niemand kon worden veroordeeld omdat de mogelijkheid niet kon

worden uitgesloten dat één of meer medeverdachten niet (zelf) de hand hadden gehad in de drievoudige moord?

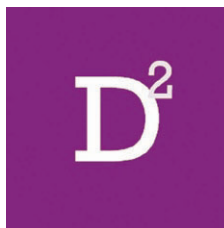
In deze zaak lijkt toch alles op alles te zijn gezet om vast te stellen of toch niet beide verdachten voor de doodslag konden worden veroordeeld. Er is ontzettend veel onderzoek gedaan, maar dat heeft onvoldoende duidelijkheid opgeleverd. De verdachten beschuldigden elkaar en getuigen spraken elkaar tegen.

Als de verdachten hadden afgesproken dat ze alles op alles zouden zetten om te vluchten, tegen welke prijs dan ook, was het probleem van de tegenstrijdige verklaringen opgelost. Maar dat er afspraken waren gemaakt, ligt niet voor de hand. De verdachten zijn op stel en sprong weggereden met een snelheid van 90 kilometer per uur. Er zijn zelfs rijproeven gehouden om na te gaan of al rijdend afspraken gemaakt hadden kunnen worden, maar dat kon niet worden vastgesteld. De zaak zal aan de Hoge Raad worden voorgelegd.

Wat in een rechtsstaat helemaal niet mag gebeuren, is dat mensen onterecht in de gevangenis belanden. Vandaag las ik in de krant dat er weer sprake is van een gerechtelijke dwaling in een moordzaak. De vrijlating is gevraagd van zes van moord veroordeelden die al jaren in de gevangenis te Breda verblijven.

Als een rechter niet overtuigd is van de schuld van een verdachte, mag hij niet veroordelen. Ook niet als het met zekerheid gaat om een crimineel die toch al van plan was een bank te beroven...

Mr. Frank Dronkers

Dronkers & Dronkers ADVOCATEN

Roerkade 8 ■ 6041 KZ Roermond ■ 0475-723333
Brusselsestraat 42 ■ 6211 PG Maastricht ■ 043-4100120
www.dronkersendronkers.nl ■ info@dd-advocaten.nl